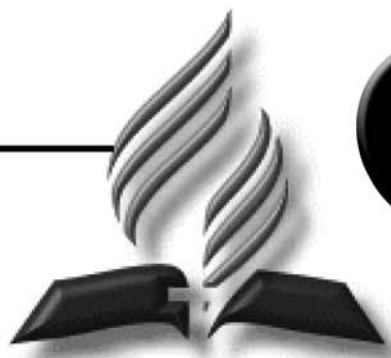

ВІЧНИЙ СКАРБ

№2(22) лютий 2005 р.

ЩОМІСЯЧНА
ХРИСТІЯНСЬКА
ГАЗЕТА

Матв.4:4

*Не самим хлібом житиме людина,
але кожним словом, що виходить
з Божих уст.*

Слово Христове нехай перебуває у вас щедро, в усякій мудрості.

Кол. 3:16

**Проповіді
всесвітньовідомого
євангеліста Марка Фінлі у Києві
почують в усіх країнах Європи...**

Див. стор. 12

Господь, Його Всесвіт, змінне і вічне

Чи можемо ми напевне знати, Який є Бог? Дещо про нашого Творця ми дізнаємося, спостерігаючи за світом навколо нас. Однак набагато більше істини несуть Його слова, звернені до нас у Святому Письмі. Пізнання Бога має стати нашою найвищою метою, адже так ми зміцнюємо свої стосунки з небом.

І хоча Господь прямо розповідає нам про Себе у Своему Слові, ми набагато більше дізнаємося, дивлячись на Його роботу в нашому житті. Тому більша частина Біблії складається буквально з тисяч розповідей, кожна з яких ще глибше розкриває нам характер Бога.

Якщо ми довіряємо і підкоряємося Його волі, вирішальним моментом нашого пізнання має стати розуміння Божої незмінності. В цьому повному непевності світі Він — вірний, надійний, вічний, завжди терплячий і готовий слухати. Вустами Малахії Бог говорить нам: «Я, Господь, не міняюсь» (Мал.3:6). Тому нині ми можемо в своїх рішеннях опиратися на те, що бачили в минулому, передбачаючи розвиток майбутніх подій.

Ми звикли до такої стабільності в природі. Однак чи можна використати точні формули, аби побудувати наші стосунки один з одним і для пізнання Бога? Складається враження, що не можна, адже раціональне розуміння Господа не має нічого спільного ні з відкриттями Його характеру в Біблії, ні зі свідченнями довілля.

Чи означає це, що Він поклав у Всесвіті два протилежні закони?

Річ у тім, що Святе Письмо зображує Бога як у Його непохитності, так і в змінності.

Читаючи про початковий період земної історії, ми зустрічаємо надзвичайні прояви Божої сили. З дивовижною точністю Він створив і розмістив у закономірностях усе необхідне для життя новонародженої планети. Потім вінцем усього творіння Господь зробив людину, Він наділив її розумом і подарував можливість безпосередньо спілкуватися з Ним.

Згадуючи історію творення, зверніть увагу, що вже тоді дещо у Всесвіті залишалося незмінним, у той час, як інше постійно змінювалося. Один з помітних прикладів — циклічне чергування дня й ночі. Нещодавні дослідження довели, що наша природа, хоч вона вже пошрамована й розбита

гріхом, містить багато інших циклів. Чим глибше ми розуміємо оточуючий нас світ, тим більше відкриваємо в ньому постійно повторюваних змін.

Таке саме поєднання стабільності й мінливості можемо побачити в Слові Божому і наших взаєминах з Господом, якщо поглянемо на це з нашої людської точки зору.

Створюючи людей, Бог наділив їх не лише окремими вміннями й здібностями, а й дивовижною можливістю зростати й вдосконалюватися духовно. Наше перше ознайомлення із Творцем в Едемі було початком чогось значно більшого, там почалася історія всього людства, що простяглася далеко в майбутнє.

Вторгнення гріха в цей досконалий світ тимчасово обмежило наше спілкування з Творцем, гармонія взаємин з Ним була порушена, і ми залишилися безпорадні. Однак Бог прославив Себе, зійшовши з небес, щоб викупити нас. Народившись у цьому брудному світі й узявши на Себе тягар усіх наших гріхів, Христос Своєю смертю приніс примирення з Небом і подарував воскресіння всім, хто сповідує Його.

У цьому полягає суть Євангелія: наш Визволитель ще раз наставляє нас на шлях, з якого ми збилися від самого початку, в Едемі. Скоро Він повернеться, щоб дати нам вічне життя, і тоді, коли між Богом і людьми відновляться тісні й близькі стосунки,

перед нами розкриється необмежений простір можливостей. «Тільки в вічності нам стане зрозуміло, якою славою може бути доля створеної за образом Божим людини», — писала Елен Уайт у книзі «Істини Нагірної проповіді», с.60.

Справді, Бог бажає бачити наше внутрішнє зростання. Проте наш розум найбільш схильний зосереджуватися на пошуках земного добробуту, що може знову повернути нас до рутини вчорашніх днів. Поступово ми втратимо бажання йти з проповіддю до людей, запрошуючи їх приєднатися до нашої подорожі в Царство Боже, як це робив Христос.

І хоча духовне зростання в Господі потребує щоденних душевних змін, дещо назавжди залишається непохитним. Це і Божа любов до нас, і Його намір привести нас у вічне життя, в Свій дім. Ніколи не міняється Його характер, як і закон Десяти заповідей, що відображає Його чистоту.

Ісус узяв на Себе завдання зруйнувати всі догматичні перекручення біблійних істин, що заважають відновленню тих перших і найближчих стосунків між Богом і людьми. Він відчинив двері примирення, в які ми покликані увійти.

Роберт С. Фолкенберг

Духовная поэзия

Зачем тревожиться о дне грядущем?
Достаточно и нынешних забот.
Когда Земля свершит свой оборот,
То жизнь сведет нас с новым днем,
несущим
Очередную толику хлопот.

Зари рождение в чистом небосводе
Приветствуй, и на этот день взгляни!
Его, как дар прекрасный, оцени,
Будь благодарен Богу и природе,
И радость в сердце бережно храни!

Пускай она секунды и мгновенья
Украсит, сделает светлей чуть-чуть,
Ведь в них, лишь в них существованья
суть.
В коротеньких отрезках, без сомненья,
Начаток жизни, истина и путь!

Блаженство роста, действия величье,
Сиянье мысли, прелесть бытия,
Идей, мечтаний светлая струя
Неповторимое творят отличие,
Незримо формируя наше «я».

Вчерашний день — всего мираж
игривый,
День завтрашний — туманный силуэт,
Но коль сегодня прожито без бед,
То день вчерашний — это сон
счастливым,
А завтрашний — надежды яркий свет!

Если сердце замерло от боли,
И ручьями слезы из очей,
Помни, что рассвет наступит вскоре,
После тьмы и холода ночей.

Если вместо хлеба дали камень,
И в пыли растоптана душа,
Не гаси светильника ты пламень,
По дороге к вечности спеша.

Вспоминая все, что было прежде, —
Тяжкий груз ошибок и грехов,
Обрати свой взор на свет надежды,
Что сияет нам из тьмы веков.

Сам Господь, оставив трон лучистый,
Нам надежду дал в Своей крови,
И открыл нам узкий путь тернистый
В Царство света, правды и любви.

Друг, не медли, за Христом последуй!
Только в Нем спасение и свет!
Жизни вечной Божий дар наследуй!
Без Христа ни в чем надежды нет!

Роман Федоров

Небеса — это вечности лето,
Небеса — нежной выси рассветы,
Небеса — синевы дивный круг,
Небеса — звезд мерцанье вокруг,
Небеса — солнца свет и лучи,
Небеса — тонкий месяц в ночи,
Небеса — лунный свет и туман,
Небеса — яркий радуги стан.
Небеса — алой крови закат —
Говорят, как Христос благ и свят.

Ирина Ботезату

РАЗГОВОР С БОГОМ

о том, как стать настоящим христианином

А если я не стану христианином?

«Кто будет веровать и креститься, спасен будет; а кто не будет веровать, осужден будет» (Марк. 16:16).

Погибну? Неужели я такой плохой?

«Потому что все согрешили и лишены славы Божией» (Римл. 3:23).

«Если говорим, что не имеем греха, — обманываем самих себя, и истины нет в нас» (1Иоан. 1:8).

Чем же так отвратителен грех?

«Ибо возмездие за грех — смерть, а дар Божий — жизнь вечная во Христе Иисусе, Господе нашем» (Римл. 6:23).

Я не боюсь смерти. Меня постигнет та же участь, что и всех людей.

«И как человекам положено однажды умереть, а потом суд» (Евр. 9:27).

Суд? Ты хочешь сказать, что все знаешь обо мне и о том, что происходит на земле?

«На всяком месте очи Господни: они видят злых и добрых» (Притч. 15:3).

«Ты знаешь, когда я сажусь и когда встаю; Ты разумеешь помышления мои издали... Еще нет слова на языке моем, — Ты, Господи, уже знаешь его совершенно» (Псал. 138:2,4).

«Ибо Ты один знаешь сердца всех сынов человеческих» (Зцар. 8:39).

«Говорю же вам, что за всякое праздное слово, какое скажут люди, дадут они ответ в день суда» (Матф. 12:36).

Все ли предстанут на суд?

«Ибо всем нам должно явиться пред судилище Христово, чтобы каждому получить соответственно тому, что он делал, живя в теле, доброе или худое» (2Кор. 5:10).

Если все это правда, я хочу быть более внимательным. Отныне я открываю новую страницу в своей жизни и буду жить лучше, чем прежде.

«Не в воле человека путь его... Может ли Ефиоплянин переменить кожу свою и барс — пятна свои? Так и вы можете ли делать доброе, привыкнув делать злое?» (Иер. 10:23; 13:23).

Я не так выразился. Разве мои добрые намерения не имеют никакого значения? Я не хуже, чем остальные люди.

«Все мы сделали — как нечистый, и вся праведность наша — как запачканная одежда» (Исаия. 64:6).

Как же тогда человеку спастись?

«И найтись в Нем не со своею праведностью, которая от закона, но с тою, которая чрез веру во Христа, с праведностью от Бога по вере» (Фил. 3:9).

Но я не понимаю, Господи! Христианин должен быть праведным, а Ты не принимаешь моей праведности. Почему?

«Так говорит Господь Бог: будет ли ей успех? Не вырвут ли корень ее и не оборвут ли плодов ее, так что она засохнет? Все молодые ветви, отросшие от нее, засохнут. И не с большою силою и не со многими людьми сорвут ее с корень ее» (Иез. 17:9).

Да, я знаю, что мысли мои иногда бывают греховными, а планы довольно эгоистичными. Но я ничего не могу с собой поделать. Я так устроен. Где же выход?

«Должно вам родиться свыше» (Иоан. 3:7).

«И дам вам сердце новое и дух новый дам вам» (Иезек. 36:26).

Что мне делать, чтобы родиться свыше?

«А тем, которые приняли Его, верующим во имя Его, дал власть быть чадами Божиими» (Иоан. 1:12).

А если предположить, что я не могу уверовать. Что тогда?

«Верующий в Него не судится, а не верующий уже осужден, потому что не уверовал во имя единородного Сына Божия» (Иоан. 3:18).

Как я могу принять Иисуса? Неужели ничего не нужно делать, чтобы получить спасение?

«Верую вселиться Христу в сердца ваши» (Ефес. 3:17).

«Ибо благодатию вы спасены чрез

веру, и сие не от вас, Божий дар: не от дел, чтобы никто не хвалился» (Ефес. 2:8,9).

А если я приму Иисуса, как избавлюсь от своих грехов?

«Но Он изъязвлен был за грехи наши и мучим за беззакония наши; наказание мира нашего было на Нем, и ранами Его мы исцелились... Господь возложил на Него грехи всех нас» (Исаия 53:5,6).

Ты имеешь в виду, что Иисус понес наказание за мои грехи, чтобы я имел жизнь вечную?

«Получая оправдание даром, по благодати Его, искуплением во Христе Иисусе, Которого Бог предложил в жертву умилостивления в Крови Его чрез веру, для показания правды Его в прощении грехов, соделанных прежде» (Римл. 3:24,25).

Это очень громкие слова, Господи. Сделаюсь ли я таким, словно никогда не грешил?

«Итак нет ныне никакого осуждения тем, которые во Христе Иисусе живут не по плоти, но по духу» (Римл. 8:1).

Боюсь, что я слишком большой грешник и Христос не сможет принять меня.

«Посему и может всегда спастись приходящих чрез Него к Богу» (Евр. 7:25).

Продолжение
следует

Десять заповедей общения

1. Остерегайтесь «заносов» вашего языка, всегда говорите меньше, чем у вас на уме. Выработывайте спокойную, убедительную интонацию голоса. Как вы говорите, часто важнее, чем то, что вы говорите.

2. Не давайте много обещаний, а данные старайтесь исполнить, чего бы это ни стоило.

3. Никогда не упускайте возможности сказать доброе, ободряющее слово кому-то или о ком-то. Цените хорошую работу, независимо от того,

кто ее выполнил. Если необходима критика, критикуйте конструктивно, не обижая.

4. Проявляйте интерес к другим: их целям, их работе, их дому и семье. Радуйтесь с теми, кто весел, и скорбите с теми, кто страдает. Пусть каждый, кого вы встречаете, чувствует, что вы относитесь к нему с уважением.

5. Будьте радостны. Посвящая окружающих в ваши мелкие недомогания и разочарования, помните, что каждый несет свое бремя.

6. Пусть разум ваш будет открыт. Спорьте, но не ссорьтесь. Признак блестящего ума — уметь быть несогласным и не прослыть спорщиком.

7. Пусть ваши добродетели, если они у вас есть, говорят сами за себя. Не говорите о недостатках других. Не поддерживайте сплетен. Это трата драгоценного времени и, она может быть разрушительной.

8. Помните о чувствах окружающих. Подшучивание над собеседником может ранить человека в самый неожиданный момент.

9. Не обращайтесь с вниманием на злобные высказывания о вас. Помните, человек, который несет вам эту весть, может оказаться не самым лучшим докладчиком в мире. Просто живите так, чтобы ему никто не поверил.

10. Не будьте слишком восхищены тем, что вы имеете. Старайтесь делать лучшее и будьте терпеливы. Забудьте о себе, пусть другие помнят. Такой успех намного приятнее.

Як найкраще спілкуватися з моїм супутником життя

Мій сад

17. Близьке спілкування з Христом подібне до пахоців саду. Вранці засмучена Марія прийшла до саду, і там відбулася подія, що змінила все її життя!

Івана 20:11,15,16: коли вона плакала біля гробу, то побачила якогось чоловіка, що видався їй садівником. Але коли Він покликав її на ім'я, Марія відразу впізнала Ісуса. Тієї ж миті її смуток зник! Замість сліз на обличчі з'явилася усмішка! Її смуток перетворився на радість!

18. Сьогодні це і мій сад! Я зустрічаюся з моїм Спасителем тут і зараз. Він звернувся до мене через Святе Письмо. А тепер я буду говорити з Ним у молитві.

а. Сядьте поруч зі своїм чоловіком /дружиною (як Олександр і Світлана).

б. Поміркуйте про три проблеми, про які ви хотіли б помолитися.

в. Поділіться своїми думками з вашим чоловіком/дружиною:

(Говорить О, потім говорить С)

г. Заспівайте молитовний псалом.

д. Помоліться по черзі (О, потім С). Моліться Богові своїми словами і досить голосно, аби чув ваш чоловік/дружина.

19. Моє бажання.

Коли у моїй сім'ї з'являються проблеми, я буду використовувати коло спілкування.

Щодня присвячуватиму свій особистий час спілкуванню з Ісусом.

Я буду розмовляти з Ним у молитві й слухати те, що Він буде говорити мені через Своє Слово.

Рівні спілкування

Рівень I. «Чужі». Це найнижчий рівень спілкування, коли співбесідники обмінюються банальними, малозначущими фразами або зауваженнями. Наприклад: «Як поживаєте?», «Сьогодні гарна погода».

Рівень II. «Знайомі». Тут ще відбувається знеособлене спілкування — ми ділимося фактами, новинами, почутим. Говоримо про інших людей, але не розповідаємо нічого суттєвого про себе. Наприклад: «Віктор завтра від'їжджає на південь».

Рівень III. «Друзі». Тепер до фактів додаються наші міркування, ми ділимося нашими уявленнями. Наприклад: «Я вважаю, що для дітей оточення відіграє пріоритетну роль, тому що...» Але і при такому спілкуванні задіяні наш розум, а не наше серце.

Рівень IV. «Закохані». На цій стадії ми ділимося нашими почуттями — як негативними, так і позитивними. Ми говоримо про те, що

відбувається в нашій душі: про радощі й розчарування, турботи і хвилювання. Ми відкриваємо наше внутрішнє «я». Це рівень близького та ефективного спілкування!

Рівень V. «Одне ціле». Це ті поодинокі випадки, коли емоційна близькість досягає вершини і люди цілком відкриваються один одному. Це кульмінація процесу спілкування.

Богонатхненність

Тут наведені чотири ділянки доказів, які підтверджують, що Біблія є богонатхненим Словом.

1. Узгодженість:

66 книг, які складають Біблію, були написані впродовж 1500 років 40 різними авторами — царем і рибалкою, лікарем і селянином,

вченим і збирачем податків. І однак, їхні писання узгоджуються між собою! Чому? Тому що автори були керовані одним і тим же Духом.

2. Пророцтво: існують десятки біблійних пророцтв, виголошених за сотні років до їхнього здійснення. Тільки всезнаючий Бог міг відкривати майбутнє своїм пророкам.

3. Археологія: відкриття сучасних археологів підтвердили реальність місць, особистостей і подій, про які мовиться у Святому Письмі.

4. Перетворення: найбільшим доказом богонатхненності Святого Письма є його

здатність перетворювати людське життя — проводити від гріховності до праведності.

НОВЕ ЖИТТЯ

б) Вивчайте Біблію сумлінно.

До цього закликає апостол Павло: «Силкуйся поставити себе перед Богом гідним, працівником бездоганним, що вірно навчає науки правди» (2 Тим.2:15).

Не досить просто читати Біблію, ми маємо прагнути зрозуміти Слово Боже, що міститься в ній. Ісус сказав:

«Як у слові Моїм позостанетеся, тоді справді Моїми учнями будете, і пізнаєте правду, — правда ж вас вільними зробить!» (Івана 8:31-32).

Подорожній, який ретельно вивчить карту, ніколи не заблукає, опинившись на роздоріжжі. Про це треба пам'ятати, вивчаючи Біблію. Тільки сумлінно досліджуючи настанови нашого Найвищого Провідника, ми зможемо досягнути духовні істини.

в) «Перебувати в слові» — значить щодня досліджувати Писання. Апостол Павло схвально говорить про верейських християн, які «...слова прийняли з повним запалом і Писання досліджували день у день...» (Дії 17:11). Це єдиний шлях для здобуття сили. У міру того, як ми досліджуємо Біблію, усе більше зростає в нас «...сила Божя на спасіння кожному, хто вірує...» (Римл. 1:16).

г) Дотримуйтеся настанов Біблії.

Існує небезпека, що ми можемо уподібнитися до тих людей, про яких апостол Павло говорив, «що вони завжди вчать, та ніколи не можуть прийти до пізнання правди» (2Тим. 3:7). Це трапляється, якщо людина відмовляється прийняти настанови Слова Божого та жити згідно з ними.

На одному з богослужінь проповідник говорив про гріховність нашого життя. Присутня на проповіді жінка похилого віку після кожного названого гріха голосно погоджувалася: «Амінь». Коли ж слова проповідника, на її думку, були звернені саме до неї, її голосне «Амінь» перетворилося на незрозуміле бурмотіння: «Це вже не проповідь. Нема чого втручатися в особисті справи!»

На жаль, і з нами буває так, якщо ми вважаємо Біблію Книгою книг тільки доти, доки вона не торкнеться прогріхів нашого особистого життя. Тоді, боляче уражені, ми відвертаємося від неї, бурмочучи щось про надмірну гостроту меча Істини.

Кожен християнин повинен із розумінням прийняти всі настанови й

докори Біблії. Якщо ми дійсно намагаємося йти за Христом, то Він дасть нам пізнання Правди. Ісус сказав:

«Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона, чи від Себе Самого кажу Я» (Івана 7:17).

«Зверніться-но ви до картання мого, — ось я виллю вам духа свого, сповіщу вам слова свої!» (Прип. 1:23).

Соломон попереджає християн, які не бажають прийняти вчення Святого Письма:

«Буває, дорога людині здається простою, та кінець її — стежка до смерті» (Прип.14:12).

Як страшно, коли людина вибирає хибний шлях! Вивчаючи Біблію, ми повинні сумлінно дотримуватися її настанов та приймати всі її докори стосовно нашого гріховного життя.

«Через те, що ти відкинув Господні слова, то Він відкинув тебе...» (1Сам. 15:23).

Далі буде

Урок 4

Продовження

4. Як слід вивчати Біблію

а) Частіше читайте Біблію. Вивчаючи її, ми неминуче відчусмо на собі вплив Господнього Слова.

Але, можливо, хтось із нас, так само, як і ефіоплянин, запитає: «Як же можу [зрозуміти], як ніхто не напутить мене?» (Дії 8:31).

Більша частина Біблії написана так, що її слід розуміти буквально. Окремі ж місця викладені символічною мовою, і вивчати такі розділи треба відповідно до законів символічного тлумачення Слова Божого.

Перш за все ми повинні мати на увазі повчання, які містяться в Біблії: «...бо ви знаєте перше про те, що жодне пророцтво в Писанні від власного вияснення не залежить» (2 Петр.1:20).

Щоб не тлумачити Біблію хибно, потрібно залишити особисті міркування і погляди.

ГОРА КАРМЕЛ

та преображення Ізраїля

Про існування гори Кармел і відродження Ізраїлю, яке відбулося там, довідуємось із Першої Книги Царів. На горі Кармел дійсно сталася знаменна подія, яку було увчнено на сторінках священної історії. Люди, котрі жили поруч з тією землею, заздрісно позирали туди і намагалися заволодіти нею. Бо, згідно з віруваннями, володіти таким жертвником — справа надзвичайного значення. Вважалося, що жертвник зміг би допомогти в політичних та релігійних справах та у боротьбі з ворогами. Тому досить тривалий час відбувалися війни за володіння горою Кармел та жертвником на ній.

Відомо, що головнокомандуючий римськими легіонами на Близькому Сході Веспасіан у 68 році після народження Христа, тобто за два роки до взяття Єрусалима, зійшов на гору Кармел і приніс жертви. У його честолюбних планах було бажання заволодіти римським престолом після Вітелія і стати імператором. Історик Тацит, сучасник апостола Павла, писав: «Між Сирією та Юдеєю є місце, де височить гора Кармел і де шанують божество того ж імені. Тут стоїть його вівтар, тут моляться до нього і, згідно з завітами предків, йому не зводять храмів і не ставлять зображень. Тоді, коли приховані надії заволоділи його душею, Веспасіан приніс жертви». (Корнелій Тацит. Історія, т.2, §78). Пророк Ілля діяв на горі Кармел за дев'яност років до народження Ісуса Христа. А до того там панували филистимляни і перейменували Господній жертвник на честь свого оракула, бога війни — Кармела.

Отже, після тривалих пошуків і переховувань два представники небесних та земних (сатанинських) сил — Ілля та Ахав нарешті побачили один одного (див. 1 Цар.18:17-21).

Через три роки Ілля нарешті зустрівся зі злочасним монархом та осліпленим народом. Ініціатива дій повністю була в руках пророка Божого. Він наказував монарху, а той беззаперечно підкорявся могутньому Слову і терпляче очікував розвитку подальших подій. Ілля перш за все звернувся до народу з докорами: «Чи довго ви будете скакати на двох галузках?..» Він говорив, якщо вони — народ Божий, то повинні йти твердим, рівним і впевненим кроком, а якщо вони народ Ваала, то хай ідуть за Ваалом. Люди врешті-решт повинні були обрати єдину віру.

Господь за жодних обставин не поневолює людини. Він хоче, щоб людина, як вільна істота, сама робила вибір між добром і злом, між світлом і темрявою, між правдою і

брехнею. Такий закон Неба, і так Бог поводить з людиною у всі дні її життя. Коли ізраїльтяни перебували на кордоні обіцяної країни, Мойсей послав дванадцять розвідників за Йордан, і вони принесли звідти величезну гілку винограду з гронами. І коли скуштували ті плоди, то бажання народу ще сильніше запалало і надія заволодіти обіцяною країною збільшилася. Проте десять розвідників посіяли вагання та сумніви. Люди після цього розчарувалися, впали духом, почали нарікати. Вони несамовито кричали: «Ми не зможемо ввійти до того народу, бо він сильніший за нас». Народ опинився в невизначеному становищі і перед вибором: Ханаан чи Єгипет? (Числа 13:27-33). На жаль, вони обрали Єгипет. «І сказали один до одного: «Оберімо собі голову, та й вертаймось до Єгипту!» (Числа 14:4).

Інший аналогічний випадок стався в преторії Пилата, коли юдеї привели до нього звинуваченого Христа. Намісник тоді відповів і сказав їм: «Котрого ж із двох ви бажаєте, щоб я вам відпустив?» Вони ж відказали: «Варавву». Пилат каже до них: «А що ж маю зробити з Ісусом, що зветься Христос?» Усі закричали: «Нехай розп'ятий буде!»... (Мт. 27:21-22). Так ізраїльський народ зробив свій вибір. Так само і на горі Кармел вирішувалася доля народу, і він змушений був брати в цьому найактивнішу участь. Чому ж на урочистий виклик пророка Іллі люди не відгукнулися? Чому вони не відповіли йому ні слова? Нелегко було звільнитися раптом від грубого ідолопоклонства, котре упродовж десятиліть сковувало і пригноблювало їх.

НЕРІВНА БОРотьБА

Чи міг Господь залишити народ у такому обмані гріха і не прийти йому на допомогу? Звичайно, що ні! Оскільки Ахав і його дід озлобилися проти Господа і відкинули голос Святого Духа, що закликав їх до покаяння, Господь вирішив вчинити над ним справедливий суд. Місцем проведення цього суду була вибрана гора Кармел. З одного боку — сам цар Ахав і його підступна дружина Єзавель, котра нічим не гидуваля, щоб досягти своєї мети; та Ваалові пророки і весь народ.

З іншого боку — самотній пророк Божий — Ілля, сурорий, убого вбраний у грубу одежу (волосяницю), який не мав де прихилити голови. До цього часу цар розшукував його повсюди і хотів знищити, бо вважав винним перед своїми богами і державною владою.

У присутності великої кількості народу і царського почту пророк не опустив голови, а відважно дивився

у майбутнє. Він бачив безліч небесних ангелів, які сходили на гору Кармел; вони були провісниками тієї битви, котра не припиниться доки Господь остаточно не розіб'є голову дракона — стародавнього змія. Ілля все це бачив, вірив і знав...

Ілля терпляче, як і належить Божому пророкові, очікував «часу вечірньої жертви». Він надав можливість своїм ідейним супротивникам, служителям Ваала показати все своє мистецтво перед народом, щоб люди переконалися, що вони в омані. Бог дав час благодаті і чудову можливість кожному одуматися, покаятися за свої вчинені гріхи і повернутися на праведну дорогу добра і правди. Але людині суджено виявляти себе такою, якою вона є насправді. Такими показали себе і служителі Ваала на Кармелі. Вони були вірними поганським ритуалам. Усі їхні зусилля були приречені на провал, їх авторитет перед народом остаточно занепав. Сатана вже не міг нічим допомогти їм.

ВІДНОВЛЕННЯ БОЖОГО ЖЕРТВОНИКА

Сліди поклоніння правдивому Богові не були стерті остаточно в Ізраїльському царстві. Жертвники Божі, залишені патріархами і благочестивими людьми, були зруйновані часом та неуцтвом. Саме такий жертвник, на якому повинна була проявитися велика сила і слава Бога, відновив пророк Господній.

«І сказав Ілля до всього народу: «Підійдіть до мене!» І підійшов увесь народ до нього, а він поправив розбитого Господнього жертвника» (1 Цар. 18:30).

Цей відновлений жертвник не лише символізує собою великий Голгофський жертвник, на котрому помер Ісус Христос задля спасіння людства. В ньому можна побачити і наш сімейний зруйнований жертвник, стежка до якого часто заростає бур'янами.

Тепер настав час, щоб кожен дім став домом молитви. Батьки і матері завжди повинні підносити свої серця у щирих молитвах до Бога за себе і за своїх дітей. Хай отець — священник сімейства — покладе на жертвник Божий ранкову та вечірню жертву (маються на увазі ранкові та вечірні сімейні богослужіння), тоді як його дружина і діти об'єднуються разом з ним у молитві і хвалі. У такому домі з любов'ю проживатиме Ісус.

На цьому сімейному вівтарі необхідно приносити в жертву наші тіло, дух і душу (див. Рим. 12:1). Така жертва протягом шести годин знаходилася на Голгофському хресті (Мк. 15:25-37). Пророк Ісаї, оплакуючи страждання Христа, писав: «Він згноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня був проваджений Він на заклання, і як овечка перед стрижнями своїми мовчить, так і Він не відкривав Своїх уст...» (Іс. 53:7).

О.Парасей

СТРЕСС

И ЗДОРОВЬЕ

В повседневной жизни мы все испытываем стрессы.

Факторы, вызывающие у нас напряжение, обычно действуют извне и могут сильно травмировать нашу психику.

Стресс становится бедой, если мы подчиняемся ему как губительной силе. При здоровом и трезвом восприятии наша реакция может позволить нам использовать даже критический по своим масштабам стресс для достижения цели. Таким образом, ключом к управлению стрессом является наше восприятие стрессовых ситуаций. Чем для нас является стресс — благом или злом? Это зависит от причин, вызвавших его, от социальной среды, в которой мы находимся, от того, как мы сами его воспринимаем, и от поддержки, которую мы получаем от окружающих.

Наиболее часто встречающимся в повседневной жизни фактором, вызывающим стресс, является завышенная самооценка. Разница между тем, как мы оцениваем себя, и тем, что мы имеем в действительности, всегда вызывает стресс.

Физиологическая реакция организма на стресс включает приготовление всех органов и систем к одному из двух возможных вариантов действия — к борьбе или бегству. Результатом длительного воздействия стрессовых ситуаций становится развитие депрессии, бессонница, перенапряжение сердечно-

судистой и нервной систем. К расстройствам, вызываемым действием хронического стресса, относятся ангина, стенокардия, сердечная аритмия, повышенный уровень холестерина в крови, повышенное артериальное давление, инсульт, астма, болезненные менструации, несварение, язвенная болезнь, колит, запоры, экзема, головные боли и пси-

хоз. За счет депрессивного действия на иммунную систему стресс делает человека более уязвимым перед раковыми, инфекционными заболеваниями и другими серьезными расстройствами.

Отрицательные эмоции и чувства, такие как гнев, ненависть, разочарование, неудовлетворенность, страх, тревога, недоверие и депрессия часто являются ответной реакцией на стресс. Можем и должны ли мы стремиться к полному избавлению от гневных чувств? Нет. Пока дьявол делает в этом мире свое черное и несправедливое дело, в нем всегда будет место праведному негодованию. В то же время, хотя гнев возможен, он не должен проявляться в виде тех или иных действий по отношению к окружающим. Апостол Павел предостерегает: *«Гневаясь, не согрешайте: солнце да не зайдет во гневе вашем, и не давайте места дьяволу... никакое гнилое слово да не исходит из уст ваших, а только доброе для назидания в вере, дабы оно доставляло благодать слушающим... всякое раздражение и ярость, и гнев, и крик, и злоречие со всякою злобою да будут удалены от вас. Но будьте друг ко другу добры, сострадательны, прощайте друг друга, как и Бог во Христе простил вас» (Ефесянам 4:26-32).*

Существует множество различных подходов к управлению стрессом. Вот эти факторы:

Личный контроль. Планирование, организация и руководство собственными действиями позволяют уменьшить уровень стресса и количество заболеваний, которые он вызывает. Кто разрешает другим людям принимать за себя решения, тот рискует подорвать физическое и психологическое здоровье.

Погружение в дело. Личная погруженность и посвященность делу, которое человек воспринимает как важное и значимое, помогает отвлечься от неблагоприятных обстоятельств.

Изменение в образе жизни и привычках. Людей, успешно противостоящих стрессу, характеризуют способность и желание производить необходимые изменения в питании и в образе жизни.

Дружеская поддержка. Взаимоотношения с другими людьми могут играть роль в уменьшении стресса.

Прежде чем мы попытаемся управлять стрессом, важно правильно понять и оценить себя. Все мы являемся цельными личностями. У каждого из нас есть тело, у нас имеется мозг, благодаря которому мы обладаем памятью и индивидуальностью. Мозг управляет сознательной и подсознательной деятельностью. Наш мозг поддерживает связь со всеми клетками организма. Несмотря на всю производимую нами энергию, мы зависим от внешних источников. Во время внутриутробного развития энергия поступает к нам непосредственно от нашей матери. После рождения мы получаем энергию с пищей, которую едим. А так как Бог является Творцом окружающей нас среды, мы находимся в долгу перед Ним и природой, которую Он создал для нас.

Жизнь на земле измеряется временем. Единственный способ наслаждаться жизнью — это рационально использовать время, распределив его так, чтобы оно тратилось не только на поддержание жизни. Нам нужно время и для деятельности, направленной на повышение качества жизни. Важно выделить время на

то, чтобы преодолеть свое чувство незащищенности и развить уверенность в себе. Нам необходимо время для отдыха, для наслаждения обществом друзей и красотой мира, в котором мы живем. Полноценная жизнь требует времени на то, чтобы послушать полевого жаворонка, заливающегося радостной песней, или вместе с ребенком испытать радость, собирая в лесу подснежники. Просто необходимо время, чтобы обогащать жизнь гармонией музыки. Жизнь подразумевает, чтобы мы отводили часть времени для молитвы. А когда сгущаются ночные тени, она предлагает нам посмотреть на звезды и поразмышлять о Том, Кто сотворил все это. Для того, чтобы жить по-настоящему, нужно потратить время, но как раз на это его и не жалко. Через тысячу лет земные проблемы, которые сегодня занимают мир, не будут иметь никакого значения.

Еще одним фактором, способствующим снижению стресса, является мир в душе — мир, не зависящий от тяжести трудов и борьбы. Христос дает нам следующие обетования:

«Мир оставляю вам, мир Мой даю вам; не так, как мир дает, Я даю вам. Да не смущается сердце ваше и да не устрашается» (Иоанна 14:27).

«Сие сказал Я вам, чтобы вы имели во Мне мир. В мире будете иметь скорбь, но мужайтесь: Я победил мир» (Иоанна 16:33).

«И мир Божий, который превышает всякого ума, соблюдет сердца ваши и помышления ваши во Христе Иисусе» (Филиппийцам 4:7).

Подготовила А.Конакова

рецепты

рецепты

рецепты

Рисовый пудинг с яблоками

Яблоки очистить от кожицы и семенной коробочки и припустить. Кожицу промыть и отварить в воде. Отвар процедить. Рис перебрать, промыть, сварить в яблочном отваре и откинуть. К готовому рису добавить по

вкусу соль и сахар. Форму смазать маслом, посыпать сухарями, выложить в нее половину риса и припустить яблоки, а сверху поместить оставшийся рис. Пудинг запечь в духовке до появления румяной корочки. Горячий пудинг выложить на блюдо и подать в горячем виде с ягодным соусом.

Салат свекольный с маринованными огурчиками, покрытый инеем

Отварную свеклу мелко порезать

кубиками, добавить соленые огурчики (тоже кубиками), зеленый лук, укроп, петрушку и растительное масло. Добавить специи по вкусу. Перед подачей на стол присыпать кокосовой стружкой.

Вегетарианское мороженое

Сварить густую манную кашу на воде, добавив соль, сахар, ваниль, сок лимона. В готовую кашу долить растительного масла без запаха (можно добавить немного фруктового сока

для окраски) и, хорошо перемешав, выложить на большое блюдо или противень, предварительно смазанный маслом. Вынести на холод или поставить в холодильник, после чего, нарезав на кубики или ромбики, положить в вазочки, полив сверху клубничным вареньем или клубникой, перетертой с сахаром (можно использовать любое варенье по вкусу). Можно посыпать кокосовой стружкой белой или цветной.

ДОПІНГ ДЛЯ ГРІХА

Кожна людина в той, чи інший час переживає почуття втрати, самотності, нерішучості, непотрібності, «закинутості», нікчемності і т.п. У такий неспокійний момент вона прагне спокою і захисту від своїх переживань. Сатана в цей час пропонує різні види «заспокійливого», дія яких нагадує наркотик.

«Багато психоактивних наркотиків хімічно подібні нейротрансмітерам» — речовинам, що виділяються нервовими закінченнями при стимулюючому імпульсі. До числа нейротрансмітерів відносяться серотонін та ендорфіни (так звані гормони радості). Вважається, що психоактивні наркотики посилюють вплив цих природних нейротрансмітерів, викликаючи підвищену реакцію з боку рецепторів (кайф). Але зворотній зв'язок — зменшення виділення нейротрансмітерів. З продовженням вживання наркотику виділення «гормонів радості» пригнічується, і для досягнення такого ж «кайфу» потрібно все більше й більше наркотику. Відміна прийому наркотику призводить до неприємних

фізичних наслідків» (Організм чоловіка. Мінськ — 1997, с. 394).

Наркотики, звичайно, християни не вживають, але багато з них страждають від інших «наркотиків». Наприклад, харчова промисловість у світі, незважаючи на голод у деяких країнах, набула неабиякого розвитку. Славнозвісні гурмани в кожній сфері харчування створили чимало рецептів, які б підвищували насолоду смаку. Бог не проти смачних страв, але сучасна харчова промисловість перейшла дозволу межу. Подібно до гормонів радості насолода смаку діє заспокійливо, дає відчуття комфорту та задоволення. Але велика концентрація смакових подразників розбещує нервову систему, і людина не може відчувати насолоду від простої їжі. Більше того, мозок людини запам'ятав, чим «закидав» свій стрес, і вимагає його й іншим разом. Так з'являється залежність від алкоголю, від гострої, солоної, смаженої, масної, борошняної, солодкої, м'ясної їжі.

До речі, цукор — специфічний стимулятор нервової сис-

теми. Після вживання концентрату цукру, що міститься в кондитерських виробках, відбувається стрибок вмісту глюкози в крові (явище гіпокікемії). Людина відчуває бадьорість і енергію для виконання роботи. Подібну дію має й кофеїн. Але через деякий час вміст глюкози різко падає, і людина відчуває спад сил, а в деяких випадках «розбитість» і відчуття голоду. Щоб підбадьорити себе, людина знову тягнеться до солодкого.

Багато християн страждають від переїдання. Ця звичка — своєрідний допінг для нервової системи. З цим пов'язані і психічні захворювання, такі, як нервова булімія (напади «обжерливості» і навіть анорексія — прагнення схуднути шляхом голодання і виснаження).

«Безладне харчування призводить до безладного життя» (Е.Уайт).

Християнам загрожує небезпека стати залежними і від «інформаційного допінгу»: криваві сцени, вбивства, спокусливі «мільні опери», жахи в декілька разів швидше викликають залежність. Бо в харчуванні хімічні процеси проходять трохи повільніше, ніж безпосереднє сприйняття інформації.

Проблема полягає в тому, що в неспокійну хвилину людина відкинула Бога як єдиний «заспокійливий» засіб. Якби християни частіше були в обіймах Христа, то багатьох проблем можна було б уникнути.

Підготувала Т.Сущенко

ТИСЯЧОЛІТНЄ ЦАРСТВО І ЗНИЩЕННЯ ГРІХА

«Тисячолітнє Царство — це проміжний період між першим і другим воскресіннями, коли Христос і Його викуплені святі перебуватимуть на небі. Протягом цього часу відбувається суд над померлими, котрі не покались у своїх гріхах. На землі в цей час не буде жодної живої людини, тільки сатана зі своїми ангелами. Після закінчення цього тисячолітнього періоду Христос зі Своїми святыми і Святе місто зійдуть на землю. Тоді будуть воскресені всі нечес- тиві, котрі під проводом сатани та його ангелів підуть війною на Бо-

ж е **«І я побачив нове небо і нову землю. Бо перше...» (Об'явл.20:1-2).**

місто й оточать його. Однак від Бога зійде вогонь, який знищить це воїнство й очистить землю. Таким чином, гріх і грішники назавжди зникнуть із Всесвіту» (Церковне керівництво Церкви Адвентистів сьомого дня, 2001, с.28).

Твій Ангел сходить із ключем від безодні. Земля, коли Ти створював її, також була безоднею, «аюссос», згідно з Септуагінтою. Тепер Ангел приносить ключ, аби повернути землю до її початкового стану безодні. Ти готуватимеш її до нового творіння. Однак не слід довго розмірковувати про безодню, оскільки основна думка, яку Ти хочеш донести до нас, пов'язана не із землею як планетою, а з долею диявола, сатани. Ангел несе для нього масивний міцний ланцюг. Це ланцюг обставин, пов'язаних із відсутністю людей, — нечес- тиві мертві, а викуп-

лені перебувають на Небі,— та спустошенням землі. За таких обставин сатана не зможе продовжувати свою диявольську роботу. Ангел іде, щоб зв'язати ворога, і виконує свій намір. Сатана ув'язнений на тисячу років.

Тисячоліття починається з Другого приходу Христа, воскресіння померлих віруючих, переображення живих праведників, смерті нечес- тивих та ув'язнення сатани. Позбавлений можливості діяти, він страждає. Протягом тисячі років з усіма своїми ангелами він споглядає наслідки руйнування землі. Його послідовники з числа людей мертві, святі знаходяться далеко, вони стали недоступними для нього. Сатана сіяє тільки руйнування і знищення. Такі ж «плоди» він і збере під час тисячоліття: руйнування і знищення.

На відміну від нього, викуплені, живі і воскреслі, благословенні і радісні. Друга смерть не

має над ними влади. Вони вільні назавжди з Господом. «Блаженний і святий той, хто має частку в першому воскресінні...» (Об'явл. 20:6). Закінчується тисячоліття сходженням Святого міста із Христом та святыми, воскресінням невір- ючих, звільненням сатани на короткий час, його остаточним знищенням і, нарешті, вічним царюванням Христа.

М.Велосо

7 очень грозных грехов

Грех — это нарушение Божьего Закона — так утверждает Священное Писание. А что мы можем сказать по поводу гордости, зависти и других грехов?

Гордость

Читаем в Притч.16:18: «Погибели предшествует гордость». Это состояние, за которым идут все остальные грехи. Оно основывается на переоценке самого себя, на самодовольстве. «Мерзость пред Господом всякий надменный сердцем; можно поручиться, что он не останется ненаказанным» (Притч. 16:5). «Гордость человека унижает его, а смиренный духом приобретает честь» (Притч.29:23).

Господь сказал: «...гордого очами и надменного сердцем не потерплю» (Пс.100:5). Гордость имеет много граней: одни высокомерны из-за своего внешнего вида, другие — благодаря своему положению, третьи — богатству. Люцифер был первым среди тех, в чьем сердце гордость свила себе гнездо. «Как упал ты с неба, денница, сын зари! разбился о землю, попиравший народы. А говорил в сердце своем: «взойду на небо, выше звезд Божьих вознесу престол мой, и сяду на горе в сонме богов, на краю севера; взойду на высоты облачные, буду подобен Всевышнему». Но ты низвержен в ад, в глубины преисподней» (Исаия 14:12-15). Если у нас появилось самодовольство — значит мы на опасном пути. Некоторые гордятся своей справедливостью, добросовестностью, думая, что они лучше других, забывая о том, что «Бог гордым противится, а смиренным дает благодать» (Иак.4:6).

Бывают и такие, которые всегда готовы вынуть пылинку из глаз ближнего, а полено в своем глазу не замечают. Они гордо смотрят на других людей, критикуя и осуждая их.

Гордость — враг Христового Евангелия, ибо она побуждает человека полагаться на себя, а не на Бога. Господь знает, чем это может закончиться, потому нежно просит: «Надейся на Господа всем сердцем твоим, и не полагайся на разум твой» (Притч.3:5). «Начало мудрос-

ти — страх Господень» (Пс.110:10).

Немало людей гордятся своим материальным достатком, но своим ли? «Но чтобы помнил Господа, Бога твоего, ибо Он дает тебе силу приобретать богатство» (Втор. 8:18). «И богатство, и слава от лица Твоего, и Ты владычествуешь над всем; и в руке Твоей сила и могущество» (1Пар.29:12).

Гордость по поводу материального благополучия доводит человека до корыстолюбия и жадности. «А желающие обогатиться впадают в искушение и в сеть, и во многие безрассудные и вредные похоти, которые погружают людей в бедствие и пагубу» (1Тим.6:9).

Нетрудно понять, что гордость — преграда на пути к Небесному Царству. Мы можем достигнуть Бога только тогда, когда покоримся Ему, признавая свой грех, и примем Иисуса Христа как личного Спасителя.

Гнев

Этот грех присущ каждому, даже маленьким детям. Гнев порождает много зла, вызывает недоразумения в семье и обществе. Священное Писание осуждает этот вид греха: «Перестань гневаться, и оставь ярость; не ревнуй до того, чтобы делать зло» (Псал.37:8). Иисус сказал: «А Я говорю вам, что всякий, гневающийся на брата своего напрасно, подлежит суду» (Матф.5:22). Соломон говорит: «Долготерпеливый лучше храброго, и владеющий собою лучше завоевателя города» (Притч. 16:32). В Послании Иакова 1:19 читаем: «Итак, братия мои возлюбленные, всякий человек да будет скор на слышание, медлен на слова, медлен на гнев».

Разгневанный человек не может быть ни милым, ни симпатичным, в это время он похож на хищника. Гнев, как и гордость, — преграда в распространении Благой вести. Из-за гнева люди теряют радость жизни.

Бог сказал Каину: «Почему ты огорчился? и отчего поникло лице твоё?» (1Моис.4:6). Гнев довел Каина до того, что он убил своего брата. Можно смело сказать, что гнев — отец убийств. Этот грех можно

преодолеть силой Иисуса Христа: «Если исповедуем грехи наши, то Он, будучи верен и праведен, простит нам грехи (наши) и очистит нас от всякой неправды» (1Иоан.1:9).

Гнев может быть справедливым и несправедливым. Мы не можем быть спокойными, когда вокруг нас процветают аморальность и преступления. Есть также гнев Божий: «Ибо открывается гнев Божий с неба на всякое нечестие и неправду человеков, подавляющих истину неправдою» (Римл.1:18).

Страшно впасть в руки разгневанного Бога!

Зависть

Зависть может причинить много неприятностей, разрушить тело и дух.

Существует повествование об одном всеми уважаемом человеке, которому заслуженно поставили памятник. Другого человека зависть заставила уничтожить этот памятник. Несколько ночей он украдкой выходил и разбивал его подножие. Наконец фундамент ослабел, и памятник упал... на этого человека. Часто случается так, что мы становимся жертвами собственной зависти. Иногда мы завидуем тем, кому живется лучше. Библия предостерегает: «Не бойся когда богатеет человек, когда слава дома его умножается» (Пс. 48:17).

Благосостояние других завистливый человек воспринимает как свою неудачу. «Кроткое сердце — жизнь для тела, а зависть — гниль для костей» (Притч. 14:30).

Зависть — это оружие, ранящее того, в чьих руках она находится. Об этом ярко свидетельствует «Беседа ивы с терниovníком»:

— Почему ты так завидуешь одежде тех, кто проходит мимо тебя? — спросила ива. — Она же тебе лишняя.

— Конечно, — ответил терновник — мне действительно не приходится одеваться, но я хочу, чтобы они тоже были раздеты, как и я.

От таких поступков Господь предостерегает: «Не будем тщеславиться, друг друга раздражать, друг другу завидовать» (Гал.5:26). «Ибо, где зависть и сварливость,

там неустройство и все худое» (Иак.3:16).

Как много людей циничны по отношению к своим ближним! Это несчастные люди.

Зависть разрушает духовное состояние. Можно чувствовать себя значительно лучше, избавившись от нее. Зависть лишает человека радости, счастья и, что более всего опасно, сводит на нет служение Богу. Этот грех сопровождается нервным напряжением, что является причиной многих заболеваний. В.Шекспир мудро написал: «И топор брата даже на половину не такой острый, как его зависть». Чтобы избавиться от греха, необходимо его признать, также признать свои ошибки, покаяться, отдать себя под влияние Святого Духа: «Плод же духа: любовь, радость, мир, долготерпение, благость, милосердие, вера» (Гал.5:22).

Апостол Павел выдает нам секрет победы: «Все могу в укрепляющем меня Иисусе Христе» (Фил.4:13).

Нечистота (прелюбодеяние)

Преимущественно этот грех является в прекрасной одежде с утонченными манерами. Только позже прелюбодеи ощущают горечь содеянного. Библия остро осуждает прелюбодеяние: «Кто же прелюбодействует с женщиною, у того нет ума; тот губит душу свою, кто делает это; побои и позор найдет он, и бесчестие его не изгладится» (Притч.6:32,33).

Этот грех оставляет на человеке клеймо, не говоря уже о внутренних переживаниях; он оставляет след на душе личности, вызывая комплексы вины, угрызания совести. «Дела плоти известны; они суть: прелюбодеяние, блуд, нечистота, непотребство» (Гал.5:19). Иисус утверждает, что согрешить можно не только делом, но и словом или мысленно: «...всякий, кто смотрит на женщину с вожделением, уже прелюбодействовал с нею в сердце своем» (Матф.5:28).

Немало Божьих последователей стали нарушителями Седьмой Заповеди. Самсон, Соломон и Давид —

7 очень грозных грехов

Продолжение

предостережение для тех, кто считает себя защищенным от прелюбодеяния. Прелюбодей обманывает тех, кто пригласил его: «Сеющий в плоть свою от плоти пожнет тление» (Гал.6:8).

Но и от этого греха можно избавиться, ведь прекрасная библейская история повествует о том, как Христос простил женщину-блудницу: «Я не осуждаю тебя; иди и впредь не греши» (Иоан.8:11). Христос не только простил эту женщину, но и дал ей победу над искушениями.

Лень

«Ленивость — нежелание работать, безделье, бездеятельность, лень» — читаем в словаре. Этот грех притупляет и ослепляет, он омерзителен всем. Кроме того, он еще и опасный. Священное Писание отмечает: «Леность погружает в сонливость, и нерадивая душа будет терпеть голод» (Притч. 19:15). «Алчба ленивца убьет его, потому что руки его отказываются работать» (Притч. 21:25). Ленивый человек не может быть последователем Иисуса Христа, ибо он бездеятельный. Ленивый человек подобен траве, плывущей по течению, не прилагая усилий. Апостол Павел предостерегает: «Встань, спящий, и воскресни из мертвых, и осветит тебя Христос» (Ефес. 5:14).

Из притчи Иисуса о талантах мы узнаем, что за свое безделье ленивый слуга понес такое наказание, как за самое страшное преступление.

Грех пятерых неразумных дев заключался не в аморальности или неправде, а лени. Ныне этот грех характерен для многих людей. У них нет желания посвятить время для Господа, они не хотят молиться, читать Слово Божье. А если это и делают, то перед самым сном, будучи настолько уставшими, что не могут сосредоточиться. Но Библия предостерегает: «Дабы вы не обленились, но раздражали тем, которые верою и долготерпением наследуют обетования» (Евр. 6:12).

Мартин Лютер в одной из своих проповедей написал: «В свое время сатана праздновал какое-то торжество, во время которого его посланники поочередно давали отчет о своей работе.

— Я выпустил стадо диких зверей на группу христиан и теперь их кости белеют в песках, — хвастался первый.

— Ну и что с этого? — отмечал лукавый. — Их души все равно будут освобождены.

— Я поднял сильный ветер и затопил корабль, на котором плыли христиане. Они все утонули, — сказал другой.

— Ну и что с этого? Ведь их души будут спасены, — с грустью сказал сатана.

— На протяжении 10 лет я пытался заставить человека стать безразличным к своей судьбе и собственной душе, и наконец мне это удалось. Он наш, — скромно похвастался третий.

На это сатана залопал в ладоши, а все темные силы ада завывали от радости».

Из-за духовной нерадивости и сонливости человек не может принять Иисуса. Ленивость — это опасный грех. Вечной жизни может достигнуть каждый человек, но для этого необходимо искоренить из характера упрямый и ленивый дух.

Корыстолюбие

Корыстолюбие тесно связано с жадностью.

В Священном Писании много примеров, когда жадность привела людей на недобрый путь и даже к смерти. Ахав, Иуда, безумный богач. К этим и всем другим жадным людям, Иисус говорит: «Безумный! в сию ночь душу твою возьмут у тебя; кому же достанется то, что ты заготовил? Так бывает с тем, кто собирает сокровища для себя, а не в Бога богатеет» (Луки 12:20,21). Жадный, корыстолюбивый человек не может унаследовать Царство Божие. «Ибо какая польза человеку, если он приобретет весь мир, а душе своей повредит?» (Марк.8:36). Сребролюбие — это зло, которое извращает человеческое сердце. Иисус сказал, что богатому тяжело войти в Царство Божье. Но если человек покается, Он дает спасение. Он дарует прощение грехов, в том числе и грех жадности.

Если мы пойдем навстречу своему Учителю, а это нетрудно, и доверим Ему свою жизнь, то будем освобождены от зла, поскольку за нас Он отдал Свою жизнь на кресте. «Ибо так возлюбил Бог мир, что отдал Сына Своего Единородного, дабы всякий, верующий в Него, не погиб, но имел жизнь вечную» (Иоан.3:16).

Билл Грэхем

Обжорство

С помощью ножа и вилки мы можем вырыть себе могилу. Как именно? Из-за обжорства! Это грех, хотя о нем нечасто упоминается. Ни один гражданский закон не запрещает обжорства, но Библия его осуждает.

«Не хлебом одним будет жить человек, но всяким словом, исходящим из уст Божьих» (Матв.4:4). «Потому что пьяница и пресыщающийся обеднеют, и сонливость оденет в рубище» (Притч.23:21). Опасно давать волю аппетиту.

Во всем нужна умеренность. Горю беспечным, они только «...лежат на ложах из слоновой кости и нежатся на постелях, едят лучших оводов из стада и тельцов с тучного пастбища... Пьют из чаш вино, мажутся наилучшими мастьями...» (Ам. 6:4,6).

Заставляет задуматься горький факт — 3/5 человечества живет в лишениях, но многие люди пресыщены.

Разве никак нельзя помочь голодающим? «А кто имеет достаток в мире, но, видя брата своего в нужде, затворяет от него сердце свое, — как пребывает в том любовь Божия?» (1 Иоан. 3:17).

Понятно, что наше тело требует подкрепления, и удовлетворение его потребностей — не грех. Но нужно не забывать и про духовную жизнь. Обращайтесь к Иисусу, и Он даст силы для самодисциплины и воздержанности.

НЕ НАРІКАЙ

Не нарікай, що на долю твою
Багато гірких хвилин випадає,
Не нарікай, що живеш не в раю
І що даремно життя пропадає.

Не нарікай, що минулі літа
Так непомітно пройшли, пролетіли,
Що вже в душі настає пустота
І що тягар відчуваєш у тілі.

Не нарікай, що всі мрії твої
Чиясь жорстока рука зупинила
Й різноманітні таланти твої
Так власноручно вона загубила.

Не нарікай, що минулих років
Так, як ти мріяв, не зміг ти прожити,
Вже не копайся серед тих ріп'яків,
Старайся усім, що ще є, дорожити.

Не нарікай, помолись лиш Христу,
Щоб пустоту Він заповнив Собою;
Він в душу вселить Свою повноту,
Бо радий Він поділитись з тобою.

Проси Ісуса, щоб Він допоміг
Тягар минулих років позабути,
З тим тягарем до Його схились ніг, —
Щасливим ти знов зможеш бути.

ХТО ДАВ БИ МЕНІ КРИПА?

Хто дав би мені крила голубині?
Злетів би я в небесну вишину,
Лишив би вже цю смерті я долину,
Де світ у злій неправді потонув.

Душа моя втомилась від тривоги,
Так хочеться спокою вже мені!
Коли ж я залишу земні дороги
І буду там, в небесній стороні?

Тут, на землі життя даремно трачу
І час мій пропадає в марноті,
А в небі я Спасителя побачу,
Що постраждав за мене на хресті.

А поки тут ще мушу я чекати,
Коли по мене мій Господь прийде,
Я правду людям буду сповіщати,
Нехай мене Він сплячим не знайде.

Павло Полига

ДИТЯЧА СТОРІНКА

Петрик сумно дивився у вікно. За вікном усе сяло. Сонячне світло відбивалось у мільйонах сніжинок, які, випавши цієї ночі, прикрасили все навкруги. Але Петрик не радів, він не міг стримати сліз. Всі його друзі тепер радіють, катаються на санках, грають у сніжки... А він повинен провести ці дні у ліжку через застуду.

«І так завжди, — з гіркотою думав Петрик, — на різдвяні свята я теж хворів. І тепер, коли вперше за цю зиму випав сніг, — знову! Як це несправедливо.»

Раптом почувся тихенький стук у віконну шибку. Петрик здивовано поглянув на вікно.

«Цвірінь!
Цвірінь!» —
почув
він.

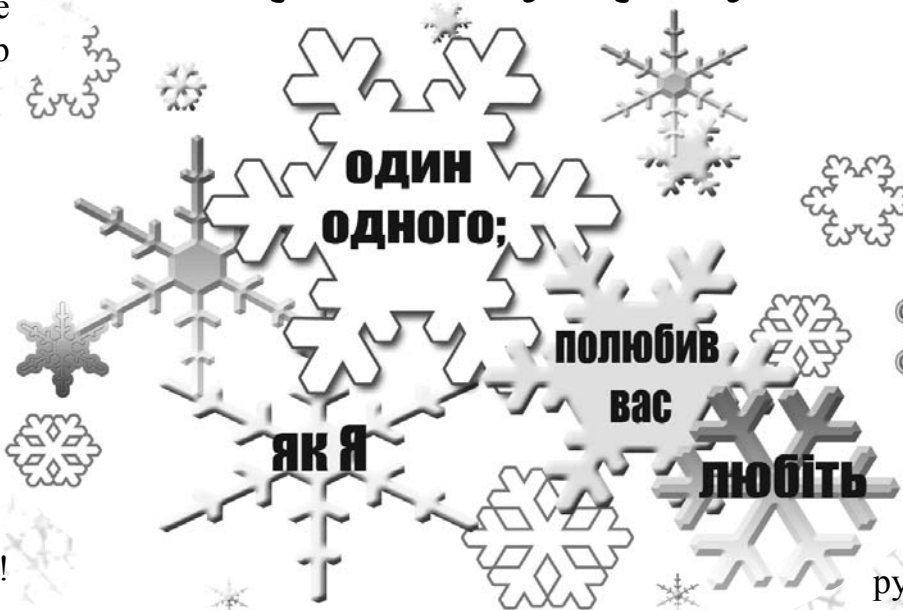
Загадка

Та ж ця пташка
невеличка
Називається...

«Навіть пташки радіють, але не я» — подумав хлопчик і повернувся до стінки. А пташка не вгамовувалася. Як же розсердився Петрик! «Зараз я їй покажу, як цвірінькати у мене над вухом, коли мені погано!» — вигукнув хлопчик і зіскочив з ліжка. Пташка зникла, але вмить з'явилася знов і щось кинула до кімнати через квартиру.

Петрик

**Розташуй у
правильному порядку**

підійшов ближче і побачив маленьку гілочку ялинки. За вікном маленька синичка перелітала з гілочки на гілочку і співала свою пісеньку. Петрик уважно придивився до пташки. «Так! Це саме та синичка!» — з радістю промовив хлопчик, коли побачив на ніжці пташки маленьке кільце. Саме цю пташку ще восени він

**Знайди 7 розбіжностей
між цими малюнками**

Автор та дизайнер Антоніна Доброскок

врятував від
рудого
бандю-
ги-кота.
Тоді
він
приніс
пташку
додому,
перев'язав

поране-

не
крильце.

Синичка жила у свого рятівника, доки не одужала. Петрик же змайстрував годівничку для пташок. Почепив її на дерево біля будинку і кожного дня не забував класти насіння і хліб.

«Дякую тобі за подарунок, мій маленький друг!» — з радістю промовив Петрик. На душі у хлопчика стало спокійно і радісно. Він згадав слова Ісуса: «Погляньте на птахів небесних, що не сіють, не жнуть, не збирають до комори, а ваш небесний Батько годує їх; хіба ви не цінніші від них?» Тепер Петрик, хоча й не одужав, радів разом з друзями першому снігу.

ВЕЛИКИЕ ПРОРОЧЕСТВА БИБЛИИ

Говорит Бог

Наполеон и его войско

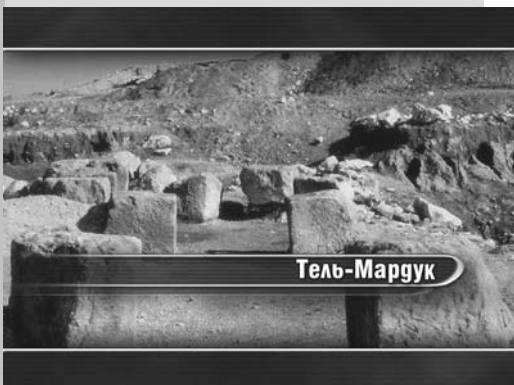
ЕГИПЕТСКИЕ ИЕРОГЛИФЫ

Жан Франсуа Шампольон

Розеттский Камень

Тель-Маргук

До XIX века немного было известно о древности, разве что из библейских рассказов. Древняя история, казалось, навеки зашифрована в странных картинках-письменах — египетских иероглифах. Потому что не было ни одного человека — ни в Египте, ни во всем мире, который мог бы их прочитать.

В 1798 г. Наполеон предпринял военный поход в Египет. Вместе со своими 38000 солдат Наполеон взял сотни художников, лингвистов и ученых, которые должны были помочь ему лучше понять историю этой древней страны. Повсюду они видели реликвии прошлого — не поддающиеся расшифровке надписи, разукрашенные памятники и стены храмов. Наполеон и его ученые размышляли о том, какие секретные послания могут содержать эти картинки-письмена.

Год спустя, в 1799 г., произошло наиболее значительное из всех археологических открытий. Один из наполеоновских солдат откопал черный камень длиной 4 фута и шириной 2,5 фута, который позволил раскрыть тайну иероглифов и те секреты, которые были скрыты на протяжении многих веков.

Камень этот под названием «Розетта стоун» находится в Британском музее. На куске скалы, найденном близ расположенного в дельте Нила города Розетта, выбит древний указ, написанный на трех языках: иероглифическим письмом (картинки-письмена), демотическим египетским и по-гречески.

Ученым не составило труда перевести текст с греческого, с иероглифами же дело обстояло сложнее. Тем не менее, в 1822 г. блестящий молодой ученый, француз по имени Жан-Франсуа Шампольон поразил мир, расшифровав ие-

роглифы на розеттском камне.

Таким образом, огромные сокровища древнего Египта раскрылись перед учеными мира. И, что самое важное, покрытая пылью веков история Египта теперь выступила в поддержку Писания! Камни с письменами оповестили весь мир о том, что сказанное в Библии — истина!

Чем больше раскопок производят археологи, тем больше обнаруживают свидетельств, которые подтверждают библейскую историю сообщениями ушедших цивилизаций.

Недавние открытия в Тель-Мардикхе, где в древности находился сирийский город Эбла (некогда богатое общество со сложной структурой, в котором проживало почти 300000 человек), произвели сенсацию в мире археологии. Никогда еще со времен открытия рукописей Мертвого моря подобные находки не вызывали такого интереса у известнейших ученых. Но еще больший интерес открытия Тель-Мардикха представляли для исследователей Библии.

В примыкавшей к городскому дворцу школе письменности были обнаружены 14000 покрытых надписями глиняных табличек и их фрагментов. Они датировались, как минимум, 2300 г. до н. э. — древнейший в мире городской архив, содержащий официальные административные документы царства Эбла за период свыше ста лет.

Некоторые историки сомневались в том, что ко времени Моисея евреи уже овладели искусством письма. До XIX века не существовало каких-либо исторических свидетельств, способных доказать это. Но найденные в Эбла таблички и другие находки относятся ко времени, куда более раннему, чем то, когда жил Моисей. Фактически археологами были найдены целые библиотеки, которые на века древнее эпохи Моисея.

Найденные в Эбла таблички связаны с творением и рассказом

о потопе. Более того, в них фигурируют имена и географические названия, которые упоминаются в Библии: Исав, Авраам, Израиль, Синай и даже Иерусалим. Но настоящей бомбой было упоминание о двух «греховных городах» — Содоме и Гоморре.

До открытия табличек со сведениями об этих городах не было никаких исторических свидетельств о них, помимо упоминания в Библии. Историю Содомы и Гоморры считали мифом. Теперь многие книги придется переписать, поскольку открытия археологов реабилитировали библейские рассказы как подлинно исторические. Многим авторам придется согласиться с тем, что книга Бытия есть нечто большее, чем песни и легенды древних пастухов. Сделанные в Эбла и других местах открытия подтвердили историчность Библии.

Давид сказал:

«Основание слова Твоего истинно...» (Пс. 118:160).

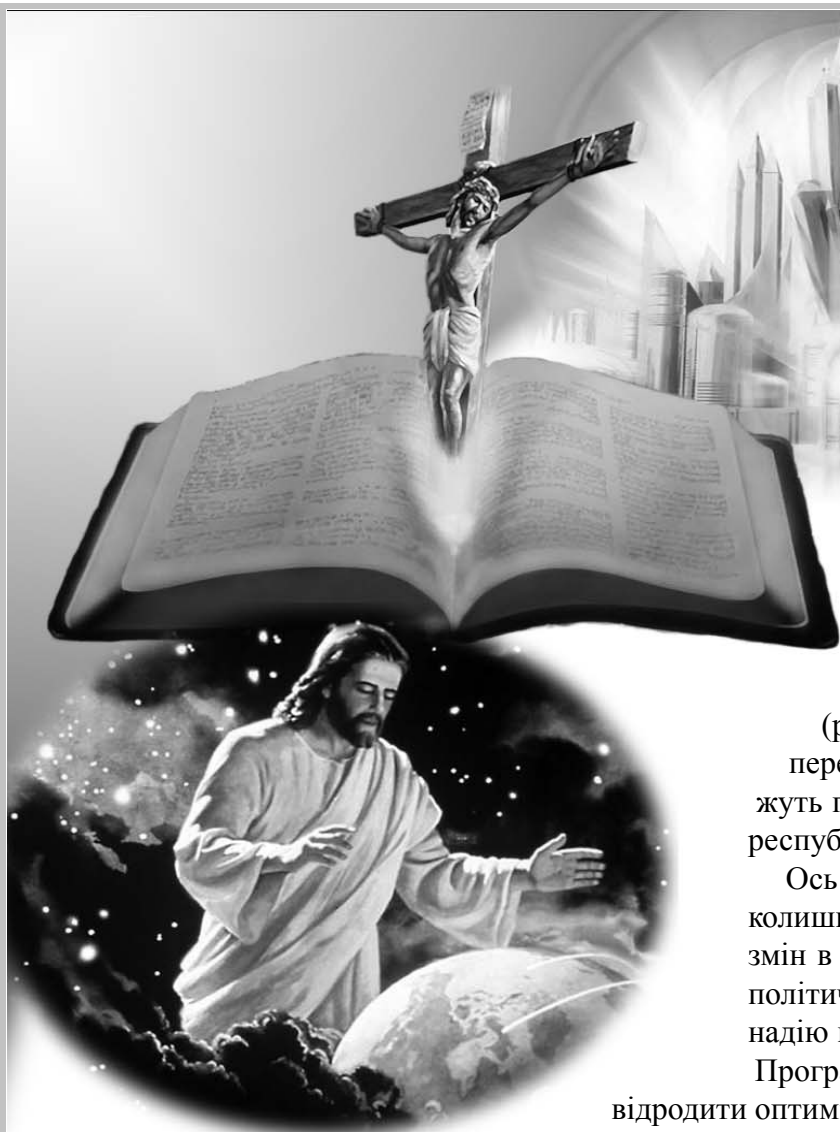
С этим соглашается Исаия:

«Ибо так говорит Господь, сотворивший небеса, Он — Бог, образовавший землю и создавший ее... Я — Господь, и нет иного... Я — Господь, изрекающий правду, открывающий истину» (Ис. 45:18, 19).

Но каким образом мы можем узнать, что наша Библия и сегодня несет ту же весть, что и тысячи лет тому назад? Ни одна книга в истории не подвергалась стольким опасностям; и все же чудесным образом она прошла через столетия в целостности. Текст Библии дошел до нас практически не измененным, несмотря на то, что ранние копии кропотливо переписывались вручную.

Летом 1947 года бедуинский мальчик, разыскивая потерявшуюся овцу у северо-западного берега Мертвого моря, швырнул камень в отверстие в скале. И удивился, услышав такой звук, словно разбился глиняный сосуд!

Продолжение следует

Вперше в Україні

Добра звістка сповіщається через штучний супутник Землі.

Вперше в Україні з 4 по 26 березня 2005 року з Києва за допомогою супутникового телебачення буде транслюватися цикл передач під назвою «Об'явлення пропонує надію», ведучий яких — Марк Фінлі (раніше він вів ще одну християнську телепрограму «Так написано»). Ці передачі демонструватимуться у більш ніж 8000 місцях планети. Тому їх зможуть побачити не лише мешканці України, а й усіх країн, які були в минулому республіками СРСР, а також країнах Західної та Східної Європи.

Ось що каже сам доктор Фінлі: «Протягом останнього десятиліття населення колишнього Радянського Союзу перетерпіло тяжкі випробування. В результаті змін в економіці, терористичних актів, стихійного лиха, особистих проблем та політичної нестабільності в деяких регіонах багато людей втратили будь-яку надію на краще».

Програма «Об'явлення пропонує надію» спеціально призначена для того, щоб відродити оптимізм, вселити мужність у серця сотень тисяч людей, які живуть в Європі та Азії. Вона допоможе здобути і зміцнити віру в Бога, Який усе майбутнє нашої планети тримає у Своїх руках; Ви будете впевнені в тому, що Бог має чудовий план для кожного з нас.

Слід зауважити, що програма «Об'явлення пропонує надію» раніше вже транслювалася через супутник на всі континенти світу. Вперше вона була представлена у Північній Америці в 1995 році. З того часу завдяки цьому сотні тисяч глядачів у Північній та Південній Америці, Африці, в Азії та Європі, у країнах Океанії здобули для себе радість та надію.

Спонсором цієї програми є міжнародне телебачення «Так написано», передачі якого транслюються на 150 країн дев'ятьма мовами.

Представник цього телебачення в Росії Даніель Ребанд казав: «Ми безмежно раді, що телекомпанія «Так написано» погодилася підтримати цей грандіозний захід у Києві. Всі народи колишнього Радянського Союзу мають потребу в посланні, яке б принесло людям надію та спокій. Я упевнений, що завдяки цій програмі тисячі знайдуть щастя та оберуть життя, де будуть у більш тісних стосунках з Богом».

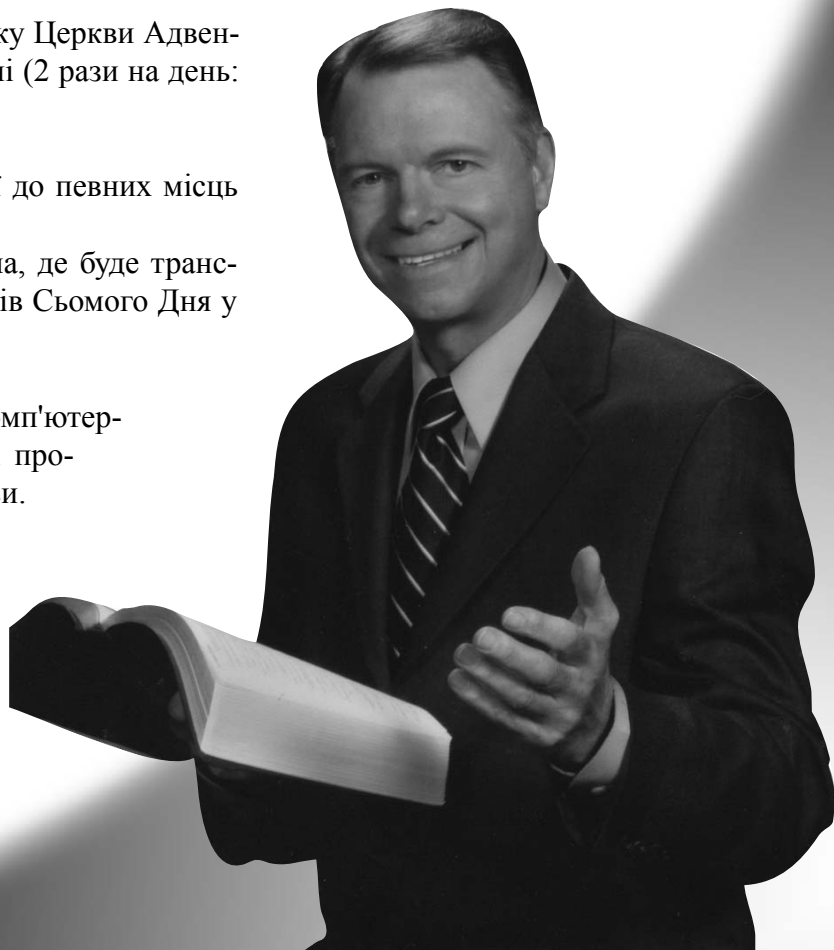
Отже, в Києві, в Україні, з п'ятниці, 4 березня у молитовному будинку Церкви Адвентистів Сьомого Дня щоденно будуть проходити зустрічі з Марком Фінлі (2 рази на день: о 15.00 та о 18.00) за адресою:

Ці зустрічі транслюватимуть через супутник по всій Європі та Азії до певних місць призначення.

Якщо Ви бажаєте дізнатися про найближче місце від Вашого житла, де буде трансляція програми Марка Фінлі, зверніться до місцевої церкви Адвентистів Сьомого Дня у населеному пункті, де мешкаєте.

Кожна зустріч буде супроводжуватися яскравими ілюстраціями, комп'ютерною графікою, яка наочно відобразить реальне здійснення біблійних про-роцтв в історії людства. Там Ви також почуєте натхненну музику та співи. Ви дізнаєтеся, як покращити та зберегти своє здоров'я (про це будуть окремі лекції).

Вхід безкоштовний. Плануйте відвідати цикл зустрічей, які сприятимуть Вашому духовному піднесенню. Ви не пошкодуєте про це!

Щомісячна газета «Вічний Скарб».
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя».

Відповідальний за випуск:
директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай

Над номером працювали:
Віліна Меркулова, Лариса Качмар,
Антоніна Доброскок, Тамара Грицюк,
Наталя Пасемко

Наклад 200 000 прим.
Адреса: 04107, м.Київ, вул.Лук'янівська, 9/10-а
e-mail: dzerelo@ukr.net
Тел. (044)416-84-38

Свідоцтво про державну реєстрацію Серія KB №8176 від 03.12.2003